

[Sigsgaard.]

nelsesmæssigt eller kulturelt underudviklede, kommuner rundt omkring.

I dag er jo også mange af kommunernes penge statspenge, og derfor er det forkert at fremstille det sådan, at det forhold ganske ændres med vort forslag. Allerede i dag er en meget, meget stor del af kommunernes midler statsmidler. Forskellen på det nuværende system, også efter at regeringens lovforslag, der er til behandling her i dag, eventuelt er vedtaget, og vort system er jo, at efter det nuværende system er pengene øremærkede, kommunerne kan kun bruge dem til det bestemte formål, som de er ydet til. Efter vort forslag kan kommunerne meget mere frit vælge, hvad de ønsker at bruge pengene til. På den måde bliver folk som sagt mere interesseret i kommunalpolitik, fordi kommunalpolitikken får direkte betydning i det daglige og direkte betydning for den enkeltes pengepung.

Vi foreslår også, at de kommuner, der har særlig store udgifter, får et særlig stort tilskud. Tilskuddet, hvis grundbeløb er det samme beløb pr. indbygger i hele landet, reguleres altså efter udgiftbehovet, fordi nogle kommuner har særlig mange børn og derfor store sociale udgifter, andre har store afstande og derfor store vejudgifter osv., og det skal der selvfølgelig tages højde for.

I denne forbindelse vil jeg gerne støtte hr. Krog Hansen i hans bemærkninger om, at den undersøgelse af udgiftbehovet, som man fra socialdemokratisk side har foreslået, bør gennemføres, inden opgavefordelingen er fuldført, for det kan tage mange år, inden denne fuldførelse er sket.

Vi foreslår også en låneordning for vækstkommuner, lån, de skal have ret til. De skulle nødig være afhængige af A. P. Møllers penge og andre private penge, som mange af dem er det i dag. Vi foreslår endelig som en konsekvens af de øvrige forslag, at al skatteligning skal være statslig, men først og sidst foreslår vi, at skatten bliver ens for alle med samme indtægt, uanset hvor de bor, og vi foreslår skattelettelser for mindre skatteydere, mest i fattige kommuner, og skatteforhøjelser for velstillede skatteydere, mest i de rigeste kommuner. Det foreslår vi i stedet for de lapperier, som både regeringen og socialdemokratiet møder med gang på gang,

lapperier, som ihvorvel de kan indébære fremskridt, ikke på nogen måde ophæver uretfærdighederne.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne begynde med at konstatere den brede enighed, der er mellem alle folketingets partier om, at vi må tilstræbe en udligningsordning, således at forskellen i skatteniveauet mellem landets kommuner bliver væsentligt indsnævret, så det ikke bliver en tyngende opgave at betale skat i visse dele af landet, medens det i andre dele af landet er langt lettere.

Det fremgår af de udtalelser, der er fremkommet her fra hr. Ove Hansen og også fra hr. Krog Hansen og fra hr. Sigsgaard, at de har den opfattelse, at når lovforslaget er gennemført, vil der stadig væk være en meget stor forskel i skattetrykket i kommuner med et svagt beskatningsgrundlag og i kommuner med et bedre beskatningsgrundlag. Man taler om 10 pct. og 24 pct. Jeg vil gerne heroverfor fremhæve, at når man tager disse tal fra bilagene, så har man fuldstændig glemt at tage med i betragtning de 25 mill. kr., der stilles til rådighed for de vanskeligt stillede kommuner. Det er da klart, at det er netop de kommuner, der har det høje skattetryk, altså 24 pct., men også langt længere ned, der skal have en lettelse, og derfor kan man altså ikke tale om forskellen mellem 10 og 24 pct., når dette lovforslag og det, der står i bemærkningerne, bliver gennemført.

Jeg vil også gerne fremhæve over for hr. Ove Hansen, at man ofte fra socialdemokratiets side har givet udtryk for, at forskellen var for stor. Der talte man altså ganske vist ikke om beskatningsniveauet, men om skatteprocent, når man sagde, det stod 11:22. Efter det forslag, socialdemokratiet har fremsat — dér er det forskellen i beskatningsniveauet og heri altså også indregnet 20 pct. af grundbeskatningen — vil beskatningsniveauet variere fra godt 4 pct. op til 22 pct.; det vil altså sige, at forskellen er langt større. Jeg havde da den opfattelse, at det var socialdemokratiets ønske, at man skulle tilnærme beskatningsniveauerne til hinanden, således at afstanden ikke blev så stor som tidligere. Det, vi har bestrebt os på med regeringsforslaget, er, at man måtte kunne tilnærme beskatningsniveauerne til